

Η Λαμία υποδέχθηκε την Ιερά Εικόνα της Παναγίας του Όρους των Ελαιών

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Φθιώτιδος](#)

Με αισθήματα ευγνωμοσύνης η Ιερά Μητρόπολη Φθιώτιδος υποδέχθηκε χθες την Ιερά και Θαυματουργό [Εικόνα της Παναγίας του Όρους των Ελαιών](#) εκ του Παλαιφάτου [Πατριαρχείου Ιεροσολύμων](#), η οποία θα φιλοξενηθεί στην Φθιώτιδα έως τις 10 Δεκεμβρίου.

Το Ιερό Θησαύρισμα υποδέχθηκε ευλαβώς ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Φθιώτιδος** κ. Συμεών στα προπύλαια του Ιερού Μητροπολιτικού Ναού Ευαγγελισμού της Θεοτόκου [Λαμίας](#) παρουσία τιμητικού στρατιωτικού αγήματος, του Ιερού Κλήρου, των Αρχόντων της πόλεως και πλήθους πιστών, παρά την ισχυρή βροχόπτωση και κακοκαιρία.

Την Ιερά Εικόνα μετέφερε εκ προσώπου του κωλυομένου Εξάρχου του Παναγίου Τάφου στην Αθήνα, ο Αρχιμανδρίτης **π. Χερουβείμ Μουστάκας**.

Η ομιλία του Αρχιμανδρίτη π. Χερουβείμ

Μετά την προσφώνηση του Σεβασμιωτάτου κ. Συμεών ο **Αρχιμανδρίτης π. Χερουβείμ εκφώνησε την κάτωθι ομιλία:**

«Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Φθιώτιδος κ. Συμεών, ποιμενάρχα της ιστορικής, αποστολικής, ηρωτόκου, αγιοτόκου και Παναγιοσκεπάστου ταύτης της Ιεράς Μητροπόλεως,

Φιλευσεβές ιερατείο,

Εντιμώτατοι πολιτικοί και στρατιωτικοί άρχοντες

Θεοφιλές ποίμνιο της κατά Φθιώτιδαν Εκκλησίας,

Με την σεπτή εντολή και ευλογία του Μακαριωτάτου Πατριάρχη της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ, του Ηγουμένου του Ιερού Κοινού του Παναγίου Τάφου κ. κ. Θεοφίλου, μεταφέρουμε σήμερα στην καρδιά της Ρούμελης το θαυματουργό εικόνισμα της Παναγίας του Όρους των Ελαιών, προς ενίσχυση και παραμυθία των ψυχών των θλιβομένων και ενίσχυση των ποικιλοτρόπως δοκιμαζομένων.

Η ιερά αυτή αποδημία του θεομητορικού τούτου σεβάσματος, μέσα στην ασκητική και συνάμα χαρμόσυνη περίοδο της Σαρακοστής των Χριστουγέννων, διεκδικεί το βαθύτατο είναι της ανθρώπινης ψυχής, μέσα από την ανακαίνιση και την μετάνοιά της.

Οι ιδιόμορφες μέρες που ζούμε, στιγματισμένες από τις συνέπειες των επιλογών του πεπτωκότος ανθρώπου, διαμορφώνουν μια σκληρή καθημερινότητα που αδυνατεί να χαροποιήσει τον άνθρωπο και να του δώσει την ελπίδα του αύριο και την προσμονή της **λύτρωσης**. Το σκοτάδι προβάλλει ολοένα και περισσότερο την απειλή του, με την κοινωνία να αδυνατεί να αντιτάξει φως και ανάσταση. Ίσως, ο κουρασμένος από τα προβλήματα των τελευταίων ετών άνθρωπος να έχει χάσει τον προσανατολισμό του και να παρακολουθεί ενεδός τα συμβαίνοντα.

Οι χριστιανοί όμως μη χαρακτηριζόμενοι καθώς και οι λοιποί μη έχοντες ελπίδα (Α΄ Θεσ. 4,13), οφείλουν να αναζητούν την ελπίδα και την Ανάσταση στον Κύριο της ζωής και του θανάτου, έν παντίθλιβόμεν οι άλλ' ού στενοχωρούμενοι, άπορού μεν οι άλλ' ούκ έξαπορούμενοι, διωκόμεν οι άλλ' ούκ έγκαταλειπόμενοι,

καταβαλλόμεν οι ἄλλ' οὐ καὶ πολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ (Β Κορ. 4,8).

Μεταφέρουμε σήμερα λοιπόν στο ιερό τούτου τέμενος του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Λουκά την αύρα του Ὁρους των Ελαιών, όπως ακριβώς την αισθάνθηκε και την βίωσε η **Υπεραγία Θεοτόκος** κατά τον Ευαγγελισμό της Κοιμήσεώς της. Γινόμεθα κομιστές του θαυμασμού της φύσης και του Ουρανού προς το πρόσωπο της Παρθένου Μαρίας και της υποκλίσεως των δένδρων ενώπιόν της. Η αναγγελία της κοιμήσεώς της συνδυάζεται με την ολοκλήρωση της πλήρους **υποταγής** της στο θείο θέλημα, αφού η υπακοή της στο θέλημα του Θεού κατέστη για εκείνη οδός σωτηρίας και αγαλλιάσεως.

Η ίδια εξάλλου χρόνια νωρίτερα, περιγράφοντας το βίωμά της στην μητέρα του Αγίου Ιωάννου του Προδρόμου είχε αναφέρει χαρακτηριστικά “Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰγένη αἱ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἁγίων τὸ ὄνομα Αὐτοῦ».

Η σημερινή ψυχική κατάσταση του ανθρώπου, γεμάτη από πικριές, στεναχώριες, αβεβαιότητες και απελπισίες, έχει ανάγκη τον **επαναβαπτισμό** της στην κολυμβήθρα του θείου θελήματος. Αρνηθήκαμε την υπόσταση της ψυχής μας και υποδουλωθήκαμε στο σώμα μας, καθαιρώντας από την ζωή μας τον συνάνθρωπο, την συνάντηση και την συμπόρευση. Θεοποιήσαμε το εγώ μας και αφαιρέσαμε την πνοή από οτιδήποτε νιώθαμε ότι μας απειλούσε, με αποτέλεσμα να βιώνουμε μια απέραντη μοναξιά. Η συγκεκριμένη κατάσταση είναι δημιούργημα δικό μας και όχι δοκιμασία από τον Θεό.

Απαρχή της διαμορφωθείσας περιρρέουσας ατμόσφαιρας αποτελεί η απόρριψη εκ μέρους μας της εργασίας των θείων εντολών προς πραγμάτωση του θείου θελήματος και η προσπάθειά μας για υποταγή των πάντων στη δική μας βούληση.

Το αδιέξοδο που βιώνουμε μπορεί να εξαλειφθεί μόνο με την επιστροφή μας στον δρόμο του Θεού και στον ευαγγελισμό του κόσμου. Οφείλουμε να περπατήσουμε μέσα στο δικό μας Όρος των Ελαιών και διασχίζοντας τον κήπο της Γεσθημανή, αυτόν τον κήπο της προσευχής Θεού και ανθρώπων, να επιστρέψουμε στο κυριακό δείπνο των Ιεροσολύμων. Έχουμε καθήκον απέναντι στον εαυτό μας και στις επερχόμενες γενεές να επιστρέψουμε στο χριστιανικό ιδεώδες της πίστης, της πλήρους αυταπάρνησής μας, της **ταπείνωσης** και της νήψης.

Το πρόσωπο της Θεοτόκου δεσπόζει στην σημερινή μας σύναξη, ως το υπόδειγμα και η πρόκληση του θείου ελέους για την σωτηρία του ανθρώπου. Παράλληλα, ο σημερινός τιμώμενος εκ του ιερού συναξαριστή Άγιος Φιλάρετος ο Ελεήμων έκανε την φιλανθρωπία σκοπό και ουσία της ζωής του, αφ' ενός από αγάπη για τους αναξιοπαθούντες και τους φτωχούς και αφ' ετέρου ως υποστασιοποίηση της αγάπης και του ελέους που ο ίδιος είχε βιώσει από τον Θεόν. Στην πραγματικότητα, οι πράξεις του Αγίου Φιλαρέτου αποτελούν την μίμηση του βιώματος της σχέσης του με τον Θεόν στις σχέσεις του με τον συνάνθρωπο.

Αυτή η κένωση της σχέσης Θεού και ανθρώπου στον σήμερα δοκιμαζόμενο κόσμο αποτελεί και την καθημερινή εργασία των Ενοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων της τοπικής σας Εκκλησίας, η οποία καλείται να επιτελεί σε καιρούς χαλεπούς την διακονία και την υποστήριξη των εν ανάγκαις ευρισκομένων αδελφών μας.

Η πεπνημένη καθοδήγηση του προεξάρχοντος απόψε Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών επεκτεινόμενη και αντιλαμβανόμενη το σύνολο του ανθρωπίνου προσώπου λειτουργεί αόκνως και αγαπητικώς, ούτως ώστε με λόγους ευαγγελικής κατήχησης και παραμυθίας και έργα φιλανθρωπίας να μετατρέπει το ωμοφόριο του επισκόπου σε κλίμακα του Ιακώβ, επιχειρούσα να ενώσει τον Ουρανόν και την γην.

Η δεσπόζουσα όμως αυτή Κλίμακα του Ιακώβ ταυτίζεται εν πρώτοις με το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου, η οποία κατέστη η γέφυρα που ένωσε τον Θεό με τον άνθρωπο. Αντιλαμβανόμαστε λοιπόν ότι το Σεπτό Εικόνισμα της Κυράς του Όρους των Ελαιών μας προτρέπει χωρίς φόβο και δειλίες να ανασκευάσουμε τις πράξεις και τις πεποιθήσεις μας για να ανέλθουμε την κλίμακα που οδηγεί στον ουρανό. Η αγαλλίαση που ένωσε η Παρθένος κατά την εργασία του θείου θελήματος είναι η υπόσχεση του Θεού, λειτουργούσα ως ανταπόδοση στη δική μας εργασία των θείων εντολών.

Το απόσταγμα της πνευματικής εμπειρίας της ερήμου και της διδασκαλίας των Πατέρων της Εκκλησίας σε σχέση με την πνευματική ζωή εστιάζεται στο δεδομένο της προαίρεσης του ανθρώπου. Δεν είναι ακατόρθωτη η πνευματική ζωή, αφού ο Θεός το μόνο που ζητά από τον άνθρωπο είναι η βούληση του να τον ακολουθήσει και η αγαθή προαίρεση της πλήρους εγκατάλειψής του στο θέλημα του Θεού. Όπως χαρακτηριστικά λέγει ο ίδιος ο Θεός στον Απόστολο Παύλο «άρκεϊ σοι ή χάρις μου (Β΄ Κορ. 12,9)», γεγονός που υποδηλώνει την πλήρη καθοδήγηση και προστασία μας εκ μέρους του Θεού.

Σεβασμιώτατε Πάτερ και Δέσπота,

Η εκφρασθείσα βούλησή σας προς τον Προκαθήμενο της Αγίας Σιών, Μακαριώτατο **Πατριάρχη Ιεροσολύμων** κ. κ. Θεόφιλον για την μεταφορά του σεπτού σεβάσματος της Παναγίας του Όρους των Ελαιών στην μητροπολιτική σας καθέδρα, και εν συνεχεία στην Σπερχειάδα για την εορτή του Πολιούχου αυτής Αγίου Νικολάου, αποκτά ιδιαίτερο συμβολισμό επικειμένων των εορτών των Χριστουγέννων και των Θεοφανείων και αποκαλύπτει για μία ακόμα φορά την αγάπη και την μέριμνα του επισκόπου για το θεοφιλές του ποίμνιο.

Συνάμα, το πνευματικό στάδιο της περιόδου που διανύουμε φωταγωγείται από την πρόσκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου προς τον κάθε άνθρωπο για την ορθή προετοιμασία του, προκειμένου να καταστεί ταπεινός προσκυνητής της φάτνης του Θεανθρώπου και να αναβαπτισθεί στα νερά του Ιορδάνη.

Ας καταστήσουμε λοιπόν νοερά προσκυνητές του Πανσέπτου και Θεοδέγμονος Σπηλαίου αναζητώντας λύτρωση και ζωή, φως και Ανάσταση, με στερρή την πεποίθηση της επιδαψίλευσης του Θείου ελέους και της Θείας Πρόνοιας, σε εκείνο ακριβώς τον τόπο, όπου ο Θεός έγινε άνθρωπος «ἵνα ἡμεῖς θεοποιηθῶμεν». Η δε χάρις της Υπεραγίας Θεοτόκου να σας σκεπάζει και να σας καθοδηγεί εις παν ἔργον αγαθόν. Την ευχή σας».

Η ομιλία του Μητροπολίτη Φθιώτιδος

Ο **Μητροπολίτης Φθιώτιδος** κ. Συμεών αναφερόμενος στην εκκλησιαστική εορτή του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ιεράς Μητροπόλεως και των Ενοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων μεταξύ άλλων τόνισε:

«Σήμερα 1η Δεκεμβρίου ημέρα κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία εόρτασε και εορτάζει τη μνήμη του Οσίου και Θεοφόρου πατρός ημών Φιλαρέτου του Ελεήμονος, Προστάτη και Εφόρου του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου και των Ενοριακών Φιλοπτώχων Ταμείων, των Κέντρων Ενοριακής Αγάπης, των Ιδρυμάτων και γενικότερα του διακονήματος της αγάπης της τοπικής μας Εκκλησίας, μας ελεεί η Χάρις του Θεού και μας ελεεί η Παναγία του Όρους των Ελαιών, καθώς βρίσκεται ανάμεσα μας, χάρη στην κανονική άδεια και ευλογία, την οποία αρχοντικώς και προφρόνως προσέφερε στη Μητρόπολή μας ο Μακαριώτατος **Πατριάρχης Ιεροσολύμων** κ. Θεόφιλος και η περί αυτόν Αδελφότητα του

Παναγίου Τάφου, αλλά και η **Διαρκής Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος**, ήλθε ανάμεσά μας αυτή η Θαυματουργός Εικόνα, προκειμένου να ελεήσει αυτούς που ελεούν, να ελεήσει και να ενισχύσει στο έργο της διακονίας του ελέους και της αγάπης, κάτι το οποίο το έχουμε πολλή ανάγκη, διότι το να διακονεί κανείς τον εμπερίστατο, τον αδύναμο, τον αδελφό του, ο οποίος βρίσκεται σε ταραχή, σε σύγχυση, σε αναστάτωση είναι έργο και ευθυνοφόρο και επίπονο και δύσκολο και πάνω απ' όλα είναι έργο, το οποίο πρέπει να γίνεται με αγάπη, με συστολή, με σεμνότητα και με φόβο Θεού.

Όταν αυτά χαθούν, τότε το έργο αυτό παύει να είναι εκκλησιαστικό έργο και γίνεται ένα έργο προσωποπαγές, γίνεται ένα έργο που σκανδαλίζει, γίνεται ένα έργο που βλάπτει, γίνεται ένα έργο το οποίο τελικά δεν ωφελεί τον άνθρωπο, δεν ωφελεί ούτε αυτόν ο οποίος το διακονεί, δεν ωφελεί κανέναν απολύτως. Έχουμε λοιπόν πολλή μεγάλη ανάγκη να λάβουμε δύναμη και κουράγιο, να προσευχηθούμε και να εμπνευστούμε από την Παναγία μας, από τους Αγίους μας, από τον **Όσιο Φιλάρετο τον Ελεήμονα**, προστάτη των κοινωνικοπρονοιακών μας δράσεων, από τον **Όσιο Βησσαρίωνα τον Αγαθωνίτη**, προκειμένου να επιτελέσουμε τη διακονία μας με όσο το δυνατόν με μεγαλύτερο ενθουσιασμό, με όσο το δυνατόν μεγαλύτερο ζήλο αλλά και με όσο το δυνατό μεγαλύτερη υπευθυνότητα.

Και ξέρετε επειδή οι άνθρωποι πάντοτε έχουν να αντιμετωπίσουν έναν μεγάλο εχθρό, κι αυτός ο μεγάλος εχθρός είναι ο ίδιος μας ο εαυτός, είναι το εγώ μας,

είναι οι αδυναμίες μας, είναι οι **αναπηρίες** μας τα ελαττώματά μας, γι' αυτό η Αγία μας Εκκλησία τόσο σοφά εδώ και χιλιάδες χρόνια, δυο χιλιάδες χρόνια, έχει προβλέψει δικλείδες ασφαλείας προκειμένου να προστατεύεται και ο εαυτός μας και το έργο του Χριστού από τις δικές μας αδυναμίες και τις δικές μας δυσκολίες.

Γι' αυτό και όταν κανείς επιλέξει να κινηθεί ακριβώς μέσα σε αυτόν τον ασφαλή χώρο και τον ασφαλή τρόπο, τον οποίο έχει προβλέψει η Εκκλησία μας με τις δομές της, με τους θεσμούς της, με τα ιδρύματά της, με τον τρόπο της τον διαφανή, ξεκάθαρο και φωτεινό με τον οποίο λειτουργεί, τότε κι αν ακόμα κάνεις μέσα σε αυτή τη διακονία ενδεχομένως έχει έντονη τη φιλαυτία, την **εγωκεντρικότητα** ή οποιαδήποτε άλλη παθογένεια, αυτή περιορίζεται και πολλές φορές θεραπεύεται κιόλας μέσα στη ζωή της Εκκλησίας.

Όταν αντίθετα κανείς θεωρήσει ότι μπορεί να σταθεί μόνος του στα πόδια του, ότι μπορεί να τα κάνει όλα αυτόνομα, ότι δεν έχει ανάγκη την ευλογία της Εκκλησίας, την ευλογία του Επισκόπου, την ευλογία της Ιεράς Συνόδου, την ευλογία των αδελφών του, των συμπρεσβυτέρων, των συλλειτουργών του, ότι μπορεί να κινηθεί με όρους ιδιωτικής οικονομίας ή με όρους επικοινωνίας ή με όρους σύγχρονου μάνατζμεντ αργά ή γρήγορα γκρεμίζεται και καταλήγει στον όλεθρο και στον γκρεμό και στη χλεύη.

Γι' αυτό λοιπόν να παρακαλέσουμε την Παναγία μας να μας κρατήσει μέσα σε αυτόν ακριβώς τον χώρο τον ασφαλή, μέσα σε αυτόν ακριβώς τον χώρο, ο οποίος

παρέχει τα εχέγγυα, παρέχει τις εγγυήσεις προκειμένου το έργο μας, η διακονία μας, ο κόπος μας, ο ιδρώτας μας να πιάνει τόπο γι' αυτό και το σύνθημα φέτος στον Έρανο της Αγάπης θα είναι ότι “γιατί η αγάπη πιάνει τόπο”».

Αρχιερατική Αγρυπνία

Ακολούθως τελέσθηκε Ιερά Αρχιερατική Αγρυπνία υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών επί τη μνήμη του Οσίου Πατρός ημών Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου.

Τον Θείο Λόγο κήρυξε ο Άγιος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλλόπουλος , ο οποίος μίλησε με θέμα: **«Ο Άγιος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης, γνήσιο παιδί της Παναγίας, ο Άγιος της διπλανής πόρτας».**

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Μητροπόλεως (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ έψαλλαν Βυζαντινοί Χοροί, καθηγητών και μαθητών του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως «ΓΕΡΜΑΝΟΣ ο ΜΕΛΩΔΟΣ» υπό τον Διευθυντή Δρ. κ. Ανδρέα Ιωακείμ.

Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας του Όρους των Ελαιών μεταφέρθηκε στην μαρτυρική πόλη της Σπερχειάδος, όπου την υποδέχθηκαν στην κεντρική πλατεία του Δημαρχείου με κάθε επισημότητα ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, ο **Δήμαρχος Μακρακώμης** κ. Γεώργιος Χαντζής, ο Ιερός Κλήρος, οι τοπικοί άρχοντες και ο φιλόχριστος λαός, και στην συνέχεια λιτανεύτηκε στον Ιερό Ναό του Πολιούχου Αγίου Νικολάου, στο πλαίσιο της Ιεράς Πανηγύρεως, όπου και θα παραμείνει μέχρι και στις 10 Δεκεμβρίου και καθημερινά θα τελούνται Ιερές Ακολουθίες και επίκαιρες ομιλίες από εντεταλμένους ιερείς, σύμφωνα με το πρόγραμμα που κατήρτισε ο Ιερός Ναός.

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#) (Δημήτριος Ανάγνου)